Versos de gener 2022

Les agulles del rellotge
i els mitjans més baladrers
em recorden que s'acaba
aquest any, ara i adés.
Què hi farem, així és la vida.
Si l'any no dona per més
que se'n vagi a l'altre barri,
ja en vindrà un altre després.
El present és el que compta
i tenir nets els papers
per anar escrivint els dies
siguin festius o feiners.

Per això és recomanable
que et vacunis de covid,
i que et posis a la cua
després d'aixecar tu el dit,
que amb la salut no s'hi juga
i bé cal prendre partit.
¿Dius que no vols que et vacunin
per anar més ben servit
i no vols complir amb el deure,
de fer cas del que t'han dit?

Ves, quan siguis a la UCI
que no t'hagis de fer el llit.

Està vist que els que governen
saben fer bé el seu paper;
creen meses de diàleg
i queden la mar de de bé;
però no aborden el problema
per resoldre el que ens convé.
Ens diuen que un referèndum
de moment no es pot pas fer.
Que hi ha temes que no es toquen.
Ja som al cap del carrer.
Val més que estripem les cartes
si no serveixen per re.

I un cop més amb la nadala
que m'envia el meu company,
un tal Joan Vilamala,
permeteu-me tancar l'any.

NADAL 2021

D'ençà que un Déu immens ens feu una alenada
perquè el tinguem al cor, al pensament, a l'ànima, quan arriba Nadal, la nit més esperada,
«Hosanna in excelsis!», àngels pel cel proclamen;
que no pot ser l'absurd la darrera paraula.
I el trobem desvalgut, en un bressol de palla,
envoltat dels senzills pastors que l'acompanyen,
en l'amor de qui acull gent de qualsevol raça,
en l'enyor de la llar de qui no pot ser a casa
i en el crit de qui vol un món més just que el d'ara.